

[Oluf Pedersen.]

og til Indtægt og Formue, der er Frugten af andres Arbejde.“

Se, det var klogt sagt! Mener den højttærende Finansminister ikke det?

Naar vort Forslag om at gaa fra Skat over til Skyltd har været behandlet, har Regeringspartierne erklæret, at de principielt var enige med os. De handler derfor ikke, som visse andre, af Uvidenhed. Hvorfor denne Regering handler, som den gør, er en Gaade, som Fremtiden maa løse — jeg forstaar det ikke. Jeg synes, det er helt ligetil, at man skelner mellem mit og dit, ikke blot Borgerne imellem, hvad vi vel alle er enige om, men ogsaa i Forholdet mellem Borger og Stat, at vi bygger vort Samfund op paa Respekt for Ejendomsretten, at Samfundet skal have de fælleskabte Værdier, og at Borgerne skal have Lov til at beholde det, de frembringer ved deres eget Arbejde.

Det foreliggende Forslag bygger paa Skat efter Evne. Ak, hvor det lyder kønt! Men det er jo blot Skat efter Evne til at vælte Byrden over paa andre. Det rører ikke ved Problemet ufortjent Rigdom, og Skat paa Indkomst og Formue har aldrig været og vil aldrig blive et Middel til Retfærdighed.

Det er bekendt, at jeg har stillet et Forslag, som ikke blot ophævede bestaaende ekstraordinære Skatter, men som ophævede Skat paa Arbejde og Forbrug, baade Skat paa Sukker og paa Kaffe samt en Nedsættelse af Tolden og Skat paa de arbejdsskabte Indkomster. Det er naturligt, at jeg nøjes med at henvise til mine Udtalelser ved Fremsettelsen af Lovforslaget, og jeg skal her blot fremhæve det økonomiske Resultat ved Inddragning af de samfundsskabte Grundværdier og Udligning af Formuetabet gennem en nødvendig Nedskrivning af Formuerne. Resultatet af Forslaget vilde nemlig have været Midler til Dækning ikke blot af de ophævede Skatter paa Arbejde og Forbrug, men desforuden, at man fik 70 Mill. Kr. til Kommunerne til Lettelse af den personlige kommunale Skat og desuden 160 Mill. Kr. til Staten, det vil sige, hvad der efter min Mening er fuldt tilstrækkeligt til Dækning — uden Laan — for alle ekstraordinære Udgifter, naar det vel at mærke forbindes med en fornuftig Sparsommelighed.

Man taler fra alle Sider om, at Levefoden skal ned her i Landet, og det kan godt være, at vi faar strenge Kaar, men det er da ikke slemt endnu. Saa længe der er Raad til at ofre mange Hundrede Millioner Kroner paa Renter af falsk Kapital, enten det saa er Jord-

værdi, Toldbeskyttelse eller offentlig Gæld, som er uretfærdig hver eneste Øre, saa længe kan det da ikke være slemt. Det foreliggende Forslag begrænser ikke Udbytningen af det arbejdende Folk, det er blot Udtryk for, at alle Partier, fra Konservative, Venstre, Radikale og Socialdemokrater til Bondepartiet, tror paa Skatter og ikke for nogen Pris vil ophæve de Monopoler og Særrettigheder, som er Højfinansens Grundvold.

De tekniske Enkeltheder ønsker jeg ikke at blande mig i, ud over at erklære mig enig i, at alle bør stilles lige, men Ligheden bør være Skattefrihed. Og naar Købmanden fritages for at svare Indkomstskat paa Indkomster under 5 000 Kr., foruden 1 000 Kr. pr. Barn, og af Formuer under 50 000 Kr., ja, saa er den Ligestilling gennemført. Jeg beklager, at Demokratiet mere pønser paa at skabe lige Uret end, paa at ophæve Uretten, jeg synes, at man fra den Side paa det Omraade snart ikke er stort klogere end Nazister og Kommunistere. Mig imponerer derfor den opnaaede Enighed ikke, og jeg kan ikke anbefale, at medvirke til, at det foreliggende Forslag med de her foreslaaede Ændringer ophøjes til Lov.

Laurits Pedersen: Som det fremgaar af Betænkningen, er Venstres Udvalgsmedlemmer ikke enige om Afsnit I. C., der drejer sig om Brugsforeningsbeskatningen, og jeg vil gerne have Lov til at fremsætte nogle Bemærkninger angaaende dette Afsnit.

Denne Brugsforeningsbeskatning har jo været meget omdisputeret, og det har igen mange Aar været saadan, at Købmandsorganisationerne ikke har holdt noget Delegeretmøde eller haft nogen Sammenkomst inden for de lokale Afdelinger, uden at man har vedtaget en eller anden Resolution om, at der maatte finde en anden Beskatning af Brugsforeningerne Sted, og de har jo ogsaa igennem Aarene brugt mange stærke Udtryk om dette Skattespørgsmaal. Nu er det jo saadan, at Andelsforeningerne og Brugsforeningerne har givet Udtryk for, at de ikke er Modstandere af, at den Skatteordning, vi har i Øjeblikket med Hensyn til Brugsforeninger, blev forandret, saadan at den kunde komme til at virke mere rationelt. Og man maa indrømme, at de Fradragsregler, som findes i den nuværende Beskatning, er ikke rationelle. De virker ikke rigtigt skattemæssigt set, fordi det i Praksis er saadan, at hvis disse Foreninger, som handler paa Næringsbevis, handler med Ikke-Medlemmer, gennem Aarene har omtrent det samme Udbytte, saa vil de efter den nuværende Skatteordning ikke komme til at